

[Jensen (Gørding).]

ning angaaende Varmereguleringen. Vi er alle klar over, at Forsatsvinduer, Anbringelse af Kork og lignende Isolationsmaterialer paa Ydervægge o. s. v. falder ind under det, men jeg vil gerne allerede her ved første Behandling gøre opmærksom paa en anden Ting, nemlig Anvendelse af en bestemt Slags Tapet i Beboelsesejligheder, Alumittapet. Dette Metallapet har den Egenskab, at man kan nøjes med $\frac{2}{3}$ af den Varme, man ellers skal have for ikke at fryse i en Lejlighed. Den Besparelse er efter mine Begreber saa stor, at man ogsaa ved dette Lovforslag bør tage Hensyn hertil.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra alle Ordførerne.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet spurgte, hvorfor en Bestemmelse i en tidligere gennemført Lov ikke var optaget i Københavns Byggevedtægt. Jeg maa sige, at det kender jeg ikke, jeg har ikke beskæftiget mig med det Spørgsmaal, idet det er en Sag, der er afgjort, før jeg tiltraadte den Stilling, jeg nu har.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys mente, at der var ansat et for lille Beløb til de bymæssige Bebyggelser ude i Landdistrikterne. I selve Lovforslaget staar der ikke noget herom. Der staar, at Beløbet skal fordeles under Hensyn til Antallet af Beboelsesejendomme. Det er det, man har lagt til Grund, og det er ogsaa det, der skal lægges til Grund. Paa det Grundlag har man beregnet, hvor stort et Beløb der antagelig kunde anvendes i de forskellige Omraader, og Fordelingen er, saa vidt man kan skønne, saa ligelig, som det i det hele taget er muligt. Jeg maa endda sige, at hvis den skulde være til Fordel for nogen, maatte det nærmest være til Fordel for disse Bebyggelser, for i Almindelighed er Reparationerne i disse Egne ikke saa dyre, og det samme Beløb vil altsaa her kunne slaa til til flere Ejendomme end i andre Omraader.

Endvidere mente det ærede Medlem, at § 9 var overflødig, fordi der her er Tale om et mindre Byggeri, og derfor kunde de Materialer, vi særlig mangler og særlig har Brug for i det store Byggeri, ikke spille nogen Rolle her. Jeg synes ikke, man helt kan slutte saadan. Forholdet er nemlig det, at her er det nok et mindre Byggeri og fortrinsvis eller udelukkende Reparationer og Forbedringer, og der kan man jo i mange Tilfælde nøjes med det hjemlige Materiale, men man kan ogsaa i visse

Tilfælde benytte udenlandsk Materiale, Materiale, som vi har haardt Brug for til andet Arbejde ved Bygning, og det er for saadanne Tilfælde man mener, der bør være Adgang til at forbyde Brug af det Materiale, som vi har, og som kan bruges her, men ogsaa undværes og som kan bruges andetsteds.

Hvad angaar den Bestemmelse i § 1, som flere Ordførere har beskæftiget sig med, vedrørende Ejendomme, som man kan tænke paa at sanere, synes jeg ikke, at den kan vanskeliggøre en fornuftig Ordning. Der staar jo, at Tilskud kan ikke ydes til Arbejder vedrørende Ejendomme, hvis Bølggenhed maa antages at ville vanskeliggøre en ønskelig Regulering eller Sanering af Kvarteret; det vil altsaa sige, at hvis Bekostningen ved disse Ejendommers Vedligeholdelse vil vanskeliggøre Saneringen, kan Tilskud ikke ydes. Men hvis det er forsvaret at anvende Tilskudsbeløb paa dem inden for det Tidsrum, man regner med, saaledes at det i øvrigt er en fornuftig Foranstaltning, der er Tale om, kan det dog ikke siges, at Foranstaltningen vanskeliggør Saneringen. I øvrigt skal jeg være meget villig til at forhandle det Spørgsmaal, om vi kan faa en mere koncis Affattelse paa dette Punkt, men en vis Bevægelighed tror jeg i alt Fald er nødvendig. Som før bemærket er det dog i meget stor Udstrækning overladt til Kommunernes Administration at foretage en Bedømmelse af disse Spørgsmaal.

Foruden det Spørgsmaal, jeg nu har omtalt i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys Udtalelser, som gik ud paa, at vi maa se at faa Arbejdet i Gang hurtigst muligt, henstillede det ærede Medlem Hr. O. Kier, at man fik udsendt Cirkulærer og de fornødne Vejledninger saa hurtigt som muligt. Til denne Udtalelse kan jeg sige, at vi er i Gang med Arbejdet, at Cirkulæret er omtrent færdigt, og de øvrige Vejledninger er vi ogsaa ret langt fremme med Forberedelserne af. Jeg gaar ud fra, at Cirkulæret, naar Loven er stadfæstet, næsten omgaaende derefter kan sendes ud, saa at Arbejdet ikke behøver at sinkes ved Forberedelsen af disse Ting.

Maa jeg i denne Forbindelse til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, som spurgte, hvorledes Stk. 2 i § 2 skulde forstaas, om Arbejdet først kunde komme i Gang, efter at alle Andragender er indgivet i Løbet af de to Maaneder, sige: Nej, det er i alt Fald ikke Meningen, og jeg mener heller ikke, at det staar der, men det er Meningen, at naar Andragendet er indsendt og godkendt, skal det Arbejde, som skal udføres, kunne sættes i Gang. Det er rigtigt, som det er bemærket,